

φέοντα, καὶ νῦν μὲν παρὰ τοῦτον, νῦν δὲ παρ' ἐκείνον πηδῶντα²⁷, καὶ τοὺς κατέχοντας φεύγοντα, καὶ τοῖς φιλοῦσιν αὐτὸν παραμένειν οὐκ ἀνεχόμενον, καὶ μυρίους ἐπιβούλους ἔχοντα, καὶ σῆτας²⁸, καὶ ληστὰς, καὶ συκοφάντας, καὶ ἐμπρησμάτων, καὶ ναινάγια, καὶ πολέμων ἐφόδους, καὶ δήμων ἐπαναστάσεις, καὶ κακουργίας οἰκετῶν, καὶ γραμμάτων²⁹ ἀφαιρέσεις καὶ προσθήκας καὶ μειώσεις, καὶ τ' ἄλλα, ὅσα τοῖς ἑρῶις χρημάτων ὑπὸ τῆς φιλοπλουτίας ἐπιφύεται δεινά. Μή³⁰ δυναστείχιν ἀξιωμάτων πολλὰ γὰρ καὶ ταύτη ἀλγεινὰ παραφύεται, φροντίδων τηκεδόνες, ἀγρυπνίαι συνεχεῖς, ἐπιβούλαι παρὰ τῶν φθονούντων, κατασκευαῖς³¹ παρὰ τῶν μισούντων, στωματικά δητόρων, τοῖς κατευγλωττισμένοις λόγοις ὑποκλέπτουσα τὴν ἀληθειαν, καὶ πολὺν τοῖς δικάζουσι³² προξενοῦσα κίνδυνον. Εἰσὶ γὰρ, εἰσὶ βαττολόγοι τινὲς, καὶ ματαιολόγοι, ταῦτα τε καὶ τὰ τοικῦτα παρὰ τοῦ Θεοῦ τῶν ὅλων αἰτοῦντες καὶ τῶν ἄγτων ἀγαθῶν οὐδένα ποιούμενοι λόγον καὶ τὸν μὲν ἰατρὸν οὐχ οἱ νοσοῦντες διδάσκουσι τῶν φαρμάκων τὴν χρῆσιν, ἀλλὰ τῶν ὑπ' αὐτοῦ προσφερομένων ἀνέχονται μόνον, καὶ ἐπίπονος ἡ δ τῆς θεραπείας τρόπος³³ καὶ τὸν κυθεργήτην οἱ πλέοντες οὐ κελεύουσι τοιωσδε κατέχειν τοὺς οἰκακας, καὶ τὸ σκάφος ιθύνειν, ἀλλ' ἐπὶ τῶν καταστρωμάτων, καθήμενοι τῆς ἐκείνου ἐπιστήμης ἀνέχονται, οὐ μόνον ἐξ οὐρίων³⁴ φερόμενοι, ἀλλὰ καὶ τὸν ἔσχατον ὑπομένοντες κίνδυνον. Τῷ Θεῷ δὲ μόνον, τῷ τὸ συμφέρον ἡμῖν ἀκριβῶς ἐπισταμένῳ διδάσκαι, οἱ τὰς φρένας κακῶς διακείμενοι παραχωρεῖν οὐκ ἀνέχονται, ἀλλ' αἰτοῦσιν ὡς ὠφέλιμα τὰ ὀλέθρια, ὅμοιον ποιοῦντες ἀρέωστῷ, τὸν ἰατρὸν δοῦναι αὐτῷ παρακαλοῦντες, οὐχ ὅσα λύει τὴν νόσον, ἀλλ' ὅσα τρέφει τὴν ὕλην τὴν τῆς νόσου μητέρα. Ἀλλ' οὐκ ἀνέξεται δ ἰατρὸς τῆς τοῦ κάμνοντος ἴκεσίας, ἀλλὰ καὶ δακρύοντα ἵδη καὶ δλοφυρόμενον, τῷ νόμῳ τῆς τέχνης ἀκολουθεῖ μᾶλλον, ἢ τοῖς τούτου δάκρυσιν ἐπικάμπτεται, καὶ τὴν ἀπάθειαν³⁵ οὐκ ἀπανθρωπίαν, ἀλλὰ φιλανθρωπίαν δονομάζομεν. Πειθόμενος μὲν γὰρ τῷ νοσοῦντι, καὶ τὰ πρός ήδονήν χαριζόμενος³⁶, τὰ πολεμίων³⁷ εἰς αὐτὸν ἐργάζεται ἀντιτείνων δὲ αὐτῷ, καὶ τῇ ἐπιθυμίᾳ μαχόμενος, ἐλέω κέχροται καὶ φιλανθρωπίᾳ. Οὕτω καὶ δ τῶν ἡμετέρων ψυχῶν ἰατρὸς, οὐκ ἀνέχεται δοῦναι τοῖς αἰτοῦσι τὰ εἰς βλάβην αὐτοῖς ἐσόμενα. Οὔτε γὰρ οἱ φιλόστοροι πατέρες τοῖς κομιδῇ νηπίοις μαχαίρας ἐπιζητοῦσιν³⁸, ἢ πυρὸς ἄνθρακας, δρέγειν ἀνέχονται· ἵστοι γάρ σαφῶς βλαβεράντι αὐτοῖς οὖσαν τὴν τοιαύτην δόσιν. Τινὲς δὲ τῶν εἰς ἔσχάτην ἀλογίαν ἐκπεπτωκότων, οὐ μόνον σώματος ὠραιότητα, καὶ πλοῦτον καὶ δυναστείχιν, καὶ ὅσα τοικῦτα παρὰ τοῦ τῶν ὅλων Θεοῦ αἰτοῦσιν, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἐχθροῖς αὐτῶν ἐπαρθνται, καὶ τινα μοχθηρίαν³⁹ ἐπενεχθῆναι αὐτοῖς ἴκετεύουσι, καὶ δν ἔχυτοις ἥμερον εἶναι καὶ φιλάνθρωπον εὔχονται⁴⁰ τοῦτον

²⁷⁾ Ἐν ἄλλ. Φιγιτῶντα. ²⁸⁾ Καθ' ὁ διαφθέροντας τὰ πολυτελῆ ἐνδύματα.

²⁹⁾ Συμβολικίων, ὅμοιογιῶν. ³⁰⁾ Χρῆναι αἰτεῖν (ὧς ἀνωτέρω). ³¹⁾ Σκευωρίαι, ὁρδιουργίαι. ³²⁾ Τοῖς ἔργονσι. ³³⁾ Συνήθως ἐν χρήσει τὸ ἐξ οὐρίας (ἴνν. πνοῆς ἢ αὔρας), ἀλλὰ καὶ τὸ ἐξ οὐρίων (ἴνν. πνευμάτων ἢ ἀνέμων) εὐδοῖτο ἄν. ³⁴⁾ Τοῦ ἰατροῦ. ³⁵⁾ Δίδων πρὸς χάριν αὐτοῦ ἔκεινα ὃπου τῷ προξενοῦσιν ἡδονήν. ³⁶⁾ Ἐργα. ³⁷⁾ Δοτ. τῆς μετοχ. Τοῖς νηπίοις δταν ζητῶσι. ³⁸⁾ Βλάβην. ³⁹⁾ Τοὺς θεόν.